

U. C. E. 1985. PRADA

Un any més s'ha celebrat a Prada del Conflent, a la Catalunya Nord, la Universitat Catalana d'Estiu. Del 14 al 24 d'agost, més de set-centes persones d'arreu dels Països Catalans s'han aplegat al Liceu Charles Renouvier per assistir a les seccions, als tallers, als debats i a les reunions científiques i professionals que s'hi han anat desenvolupant.

Prada, ultra ésser un lloc ben acondicionat per a celebrar-hi aquesta universitat, fou escollit, en un temps en què era del tot impensable que aitals manifestacions es poguessin celebrar dins de la Catalunya Principat; fa setze anys, i per tant enguany s'ha celebrat l'edició dissetena.

Prada, a més, ha estat lloc d'acolliment de molts catalans il·lustres; allà hi morí Pompeu Fabra i hi reposen les seves despulles; durant molts anys hi ro-

mangué Pau Casals, que va instaurar-hi els seus festivals els quals es continuen interpretant cada any, i on la seva presència és recordada per tothom, per la qual cosa se li ha erigit un monument que en perpetua el record. Foren també presents a Prada homes tan importants com Alavedra, Manent i un llarg etc. A més, els monestirs romànics fundats per Oliba són a un pas: Cuixà, Sant Martí del Canigó, Marcevol...

Junt, doncs, a aquestes característiques, el bon acolliment que sempre s'ha trobat en la població ha fet de Prada un lloc idoni on celebrar aquesta Universitat, a la qual es pot accedir sense necessitat de tenir cap títol previ, i amb una total llibertat per part de tothom.

La celebrada aquest any, ha tingut una gran dimensió i transcendència; la presidència d'aquesta edició l'ha portada el Sr. Max Cahner, que li ha sabut donar un caire més científic sense que Prada perdés el seu tarannà habitual.

Les seccions que s'hi han impartit són les següents: Iniciació als Països Catalans, la llengua elemental, iniciació al llenguatge artístic, lingüística, literatura, economia, història, ciències, art, música, geografia, cinema, mitjans de comunicació, la qüestió nacional, el coneixement de la Catalunya Nord, agricultura, cooperativisme i psicoanàlisi de grup.

Hi ha hagut disset tallers, tots ells molt interessants.

Hi han pronunciat conferències A. Badia i Margarit, Nadal Batlle, Josep Benet, Emèrit Bono, Jordi Carbonell, Enric Cassasas, Miquel Coll i Alentorn, i Miquel Tarradell. S'hi esperava la presència de l'actual ambaixador a París, Sr. Joan Raventós, però malgrat que havia anunciat la visita a darrera hora es va excusar i no va venir.

En els diferents debats, els quals foren molt concorreguts, i els col·loquis, molt profunds, hi prengueren part entre d'altres Macià Alavedra, Heribert Barrera, Joan Cebal, Eliseu Climent, Mi-

FESTA DE BARRI

Pels voltants de Setmana Santa, a casa hi trobo un foli en el qual hi ha escrita la intenció d'organitzar una festa de barri, i se'm convida a participar en una reunió per a decidir què es farà. Pensant que només seria un intent, no en vaig fer cas.

Passats alguns dies m'escometen i em diuen que eren tres en la reunió, i que ja tenien els conjunts contractats.

Tanmateix, els organitzadors no es desanimaren i van convocar una segona reunió. Quasi hi som tots els veïns. Esperem que parli el qui ha portat l'embolic, i que ens informi dels contractes ja fets.

Amb cara de picaresca, tots els reunits l'anem escoltant. Després comencen les preguntes:

-Què penseu fer -diu un, tot encuriosit-

-Com s'han de fer els calés -afegeix un altre, aquest més preocupat per les qüestions econòmiques-

-I si plou, què farem? -intervé el pessimista-

Com podeu veure, la reunió fou moguda i interessant, i després de dir-ne moltes, acompanyades de rialles, comença a sortir el primer voluntari. Encetat el pa, en un moment queda tot repartit i tots els reunits es fan responsables d'alguna feina.

Ja som el dia de la festa. I plou que plou! Renois, i no para! Així que surt la idea, inclús, de tirar un petard als núvols per veure si aconseguim allunyar-los.

Arribades les cinc de la tarda toca des, la pluja s'atura i tots els veïns sortim al carrer com els cargols. Va, nois, trastos i a preparar la festa! Amb més il·lusió que convicció es va preparant. Uns penngen banderetes, els altres munten l'entarimat, d'altres posen els llums. Finalment, ja fosc, amb gran expectació al voltant de la placeta, la gent es preguntava si començaria la festa, ja que era més tard del programat i el temps, ruïnejant, no hi acompanyava gaire.

Malgrat tot, el conjunt «Mel i Mató» comença a tocar. Després d'uns quants balls vaig veure que la gent encara no s'animava a ballar.

Influit pel nerviosisme me'n vaig directament al representant i, empaitant-lo, li dic que toquin valsos i pas-dobles. Ell, tot defensant-los, digué:

-«Dei... xeuuu...loos fé. E... lls ja... ja... sa... ben... n lo que fan».

I, certament, ho varen fer molt bé. Finalitzada la festa, tots plegats en un moment netegem la placeta, amb la satisfacció de tenir la feina feta. Després, arrodonim la festa tot explicant-ne les anècdotes, acompanyant-hi la cervesa corresponent.

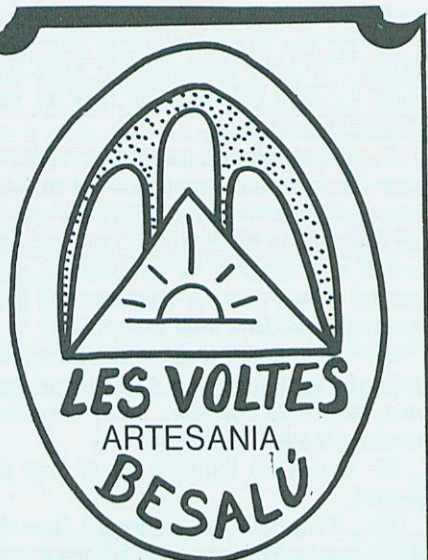
Quan el sol intentava sortir a Roses, ens en vam anar a dormir.

Passats vuit dies, ens reunim tots els veïns a l'altra placeta, i amb calés donats pels veïns, l'aportació particular del vi, café, etc., i d'altres la feina, s'aconseguí una festassa de la qual espero que tots tindrem un bon record.

Aquest escrit l'he fet per animar tot el poble de Besalú, perquè no sigui solament un barri el que troba un punt d'unió, sinó que allò desitjable seria un sopar de germanor per a tot el poble.

Al mateix temps, des d'aquesta petita tribuna, voldria agrair a l'Ajuntament la seva col·laboració desinteressada, i també a tot el públic que assistí a la festa.

Jordi Juanola

Plaça de la Llibertat, 7
BESALÚ

J. PÈLACHS ROJALS

Pintor - Decorador - Restaurador

Abat Oliba, 11 - Tel. 59 02 77

BESALÚ (Girona)